

TÚRD AZ ÜLDÖZTETÉST!

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2024. 10. 14.

Szeretettel köszöntünk benneteket, a jelenlevőket, a távolról hallgatókat. A mai üzenet címe: Túrd az üldöztetést! A 2Timótheus 2,3-at olvasom fel a kecskeméti fordításból:

2Timótheus 2,3. Kecskeméti fordítás

3. Te tehát túrd az üldöztetést a szenvedéseket, mint a Jézus Krisztus jó katonája

Az Egyszerű fordítás pedig úgy fogalmaz, hogy *vállald a nehézségeket*. A Csia fordítás azt mondja, hogy *a Jézus Krisztus nemes harcosaként szenvedd el velem együtt a gonoszt*. Tehát háromféle megfogalmazásban láthatjuk ezt a verset, hogy túrd a szenvedést, vállald a nehézséget, és szenvedd el a gonoszt. Meg fogjuk látni hamarosan, hogy miért írja ezt Pál apostol.

Pál itt, ebben a versben buzdítja Timótheust, akit mentorált, és fiának tekintett, hogy ne emberek véleményére és adakozására tekintsen, mert az korlátozta volna a szolgálatban. Pál apostol egyik tanítványa volt Timótheus, akit fiának tekintett. Én hálát adok Istennek, és az Ő kegyelmének, hogy nekem is van olyan tanítványom, aki gyermekemnek tekinthetnek. Jézus bennünket is tanítványnak hívott el, hogy mi is tanítványokat tudjunk képezni. Olvassuk el a Márk evangéliumban, a 10. fejezetben 28–30-ig:

Márk 10,28–30.

28. És Péter kezdé mondani néki: Ímé, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged.

29. Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énértem és az Evangéliumért,

30. Aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövődő világon pedig örök életet.

Jézus, a mi Megváltónk visszaállított mindent, ami az édenkertben elveszett. Egyedül a keresztényüldöztetéstől nem váltott meg, sőt ezt előrevetíti az Őt követőknek. A tanítvány Jézust követi, ennek viszont következménye van, és ez nem más, mint az üldöztetés. Ha komolyan vesszük a Jézussal való együtt járást, annak ára van, üldözni fognak miatta. Az életed végéig árral szemben fogsz haladni. Lesznek, akik elfogadnak, lesznek, akik nem. Néhány ember majd beléd szeretne rúgni. Ha nem is lábbal, akkor majd megteszik szájjal. Ezek a támadók, akik ellenünk fordulnak, ezek kikerülhetnek a baráti körből, a kollégáink köréből, a főnökeink köréből. Az ő céljuk az, illetve az ellenségnek a célja az, hogy az „ott” helyről kiszakítson bennünket. Ezt az üldöztetést fel kell tudnunk vállalni, mert ez a jézusi út követésével jár, és nem szabad, hogy ez megállítson bennünket, mert akkor nem tudnánk betölteni az elhívásunkat. Hogyan viszonyuljunk az üldöztetéshez? Ezt megtaláljuk a Máté 5,44-ben:

Máté 5,44.

44. Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és üldöznek titeket.

Itt az Úr Jézus azt tanácsolja, hogy áldjuk azokat, akik bennünket kergetnek, üldöznek, mert ha áldást vetünk, akkor áldást fogunk aratni. Ez az alapja az egésznek. Az üldöztetés Ábrahám két fiáig nyúlik vissza. Egyik fia Izmael, a másik pedig Izsák. Ezekről röviden szeretnék beszélni. Izmael a szolgától született, az ő ágán találhatók a keresztény üldözők. Tehát, hogyha elolvassuk az 1Mózes 16,12-t, akkor fogjuk látni azt, hogy Izmael vad természetű.

1Mózes 16,12.

12. Az pedig vadtermészetű ember lesz: az ő keze mindenek ellen, és mindenek keze ellene; és minden ő atyjafiának ellenébe üti fel sátorát.

Ez az „üti fel sátorát” gyakorlatilag a hadviselésre vonatkozik. Olvassuk el még az 1Mózes 21-ben 9–14-ig.

1Mózes 21,9–14.

9. Mikor pedig Sára gúnyolódni látá az egyiptombéli Hágárnak fiát, kit Ábrahám-nak szült,

10. Monda Ábrahámnak: Kergesd el ezt a szolgát az ő fiával egybe, mert nem lesz örökös e szolgáló fia az én fiammal, Izsákkal.

11. Ábrahámnak pedig igen nehéznek látszék e dolog, az ő fiáért.

12. De monda az Isten Ábrahámnak: Ne lássék előtted nehéznek a gyermeknek és a szolgálonak dolga; valamit mond néked Sára, engedj az ő szavának, mert Izsákról neveztetik a te magod.

13. Mindazáltal a szolgálóleány fiát is néppé teszem, mivelhogy a te magod ő.

14. Felkele azért Ábrahám jó reggel, és vett kenyeret és egy tömlő vizet, és adá Hágárnak, és feltevé azt és a gyermeket annak vállára s elbocsátá. Az pedig elméne, és bujdosék a Beérseba pusztájában.

A lényeg az, hogy Ábrahám Hágárt, a szolgát, és Izmaelt a fiát elűldözte. A másik fia Izsák, huszonöt év után született meg, mint az ígért gyermeke. Az 1Mózes 17-ben azt látjuk, a 19–21-ig, hogy Isten Izsákkal örök szövetséget kötött.

1Mózes 17,19–21.

19. Az Isten pedig monda: Kétség nélkül a te feleséged Sára szül néked fiat, és nevezed annak nevét Izsáknak, és megerősítem az én szövetségemet övele örökkévaló szövetségül az ő magvának őutána.

20. Izmael felől is meghallgattalak: Ímé, megáldom őt, és megszorítom őt és megsokasítom őt felette nagyon; tizenkét fejedelmet nemz, és nagy néppé teszem őt.

21. Az én szövetségemet pedig megerősítem Izsákkal, kit Sára szül néked ez idő tájt, a következő esztendőben.

Nem tudom, hogy látjátok-e a különbséget? Izsákkal örök szövetséget kötött, Izmaelnek viszont azt ígérte, hogy megsokasítja őt. Tehát a kettő között igen nagy különbség van. Izmaelben minden bizonnyal sértődést okozott az, hogy őt elűzte Ábrahám. Itt rejtőzhet a konfliktus gyökere, az ellentét a pogányok és a hívők között. De Jézus ellensúlyozta az üldöztetésünket. Ez pedig a János 14,27-ben van megírva:

János 14,27.

27. Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Ezek az Úr Jézus szavai, hogy az Ő békességét hagyta ránk. De hogyan tudjuk megőrizni ezt a nyugalmat az üldöztetések közepette? Az Igében erre is ott van az orvosság. A Filippi 4-ben a 7–9-ig olvassuk.

Filippi 4,7–9.

7. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

8. Továbbá, atyámfiai, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret.

9. Amiket tanultatok is, el is fogadtatok, hallottatok is, láttatok is éntőlem, azokat cselekedjétek; és a békességnek Istene veletek lesz.

Ámen! A kulcs a 8. versben található. Ha a 8. vers szerint gondolkodunk, azzal kizárjuk a zaklató körülményeket, és garantált lesz a békességünk. Ehhez egy döntés kell! Egy döntést kell hoznunk, hogy nem engedjük meg az elménknak, hogy visszakattanjon a problémákra.

Nem olyan könnyű dolog ezt megtenni, de egy elhatározás kell ehhez. Lapozzunk a Zsoltárok 62,1-hez.

Zsoltárok 62,1.

1. Csak Istenben nyugszik meg lelkem; tőle van az én üdvösségem.

Ámen! Ennek a párhuzamos Igéje az Ésaías 26,3.

Ésaías 26,3.

3. Kinek elméje reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízuk;

Ámen! Gyönyörű Igék! Amikor nincs békességünk, annak az az oka, hogy az elménk, vagyis a gondolatunk nem az Igére támaszkodik. Ilyenkor jön a tolvaj, ahogy írja a János 10,10-nek a második fele. De olvassuk el az egészet a János 10,10-ből:

János 10,10.

10. A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.

Tehát az ördög lopni jön! Mit akar ellopni? Amink van! Amink nincs, azt nem tudja ellopni.

Mivel a megváltásban megkaptuk az egészséget, az anyagiakat, Jézus a békességét hagyta ránk, az ellenség ezt akarja ellopni. De mi ellenállunk Jézus nevében! Vonuljunk be Isten jelenlétében, mert az nem csak a békességet adja nekünk, hanem a védelmet is. Ezt a Zsoltárok 100-ban a 4. versben találjuk meg.

Zsoltárok 100,4.

4. Menjetek be az Ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretekkel; adjatok hálátat néki, áldjátok az Ő nevét!

Időnként fel szokták tenni a kérdést a keresztyének is, hogy hogyan adjak hálát? Amikor zaklató körülményeim vannak, a hullámok átcsapnak a fejem fölött, hogyan adjak hálát? Nézzük meg az 1Thessalónika 5,18-at. Itt van egy utasítás a számunkra.

1Thessalónika 5,18.

18. Mindenben hálátat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok.

Nem azt mondja az Ige, hogy mindenért hálát adjunk, mert akkor a rosszért is hálát kéne adni. Hanem az értelme itt ennek az Igének az, hogy minden helyzetben adjunk hálát. De nem azért, hogy támadások érnek, meg rossz körülményeink vannak, vagy a problémák fejfájást okoztak. Hanem azért adjunk hálát, amit az Úr Jézus a kereszten bevégzett. Ha erre tekintünk, akkor már sokkal könnyebb hálát adni. Tehát a kereszttel bevégzett munkájáért adjunk hálát, mert abban benne van minden. Jakab apostol azt mondja, hogy örömmel tartssuk, amikor megpróbáltatások vagy kísértések érnek. Időnként az utunkba kerülnek smirgli emberek. A smirgli, az a dörzspapír magyarul. Ezek az emberek dörzsölnek, sérülést okoznak, főképpen lelki sérülést. De tudnunk kell, hogy nem minden esetben az ördög munkásai ezek a smirgli emberek. Van, amikor Isten küldi hozzánk, hogy szolgáljunk feléjük. Mert Isten meg akarja nyerni őt, illetve őket a királyság számára. Záró Igéként olvassuk el a Jakab első fejezetében a 2–3. verset.

Jakab 1,2–3.

2. Teljes örömmel tartssátok atyámfiak, mikor különféle kísértésekbe estek,

3. Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.

Miért kell örülnünk annak, ha kísértések, támadások érnek bennünket? Azért, mert ebből tudjuk meg, hogy Jézus tanítványai vagyunk valóban, és követjük Őt. Mert, ha nem követnénk az Úr Jézust, akkor nem érnének bennünket atrocitások. Bízom benne, hogy ez a rövid kis üzenet is a segítségetekre volt.

Bor Ágnes: A Példabeszédek könyvének a 4. fejezetéből szeretnék Igéket felolvasni. Először a Példabeszédek 4,20-t olvasom fel.

Példabeszédek 4,20.

20. Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsd füledet.

Ezekhez kapcsolódóan gondolatokat írtam ide a Bibliába, és ezeket szeretném felolvasni. Mire figyelsz? Az Ige vagy a természetes világi dolgok vannak a figyelmed középpontjában? Az Igét vagy a világ szavát hallod meg belül? Te döntöd el, hogy kire hallgatsz. Válaszd Isten beszédét, az Ő Igéjét. Nem mindegy, hogy mit követtünk: a világ szavát, vagy Isten szavát. Mire figyelünk oda? Mire irányítjuk a figyelmünket? Mire összpontosítjuk a figyelmünket: Isten beszédére, vagy a világ szavára? Nem mindegy, hogy mit követünk és milyen irányba haladunk. Ide még vissza fogok jönni, de most olvasok fel még néhány Igét máshonnan is.

Kolosse 3,2.

2. Az odafelvalókkal törődjete, nem a földiekkel.

Ez felhívja a figyelmünket arra, hogy Isten dolgaira összpontosítsuk a figyelmünket, és Isten szavára összpontosítsuk a figyelmünket, ne a világ szavára. Igen fontos odafigyelnünk a környezetünkre is, a környezetünkben élő személyekre vagy a környezetünkben észlelhető eseményekre, a helyzetekre, amikbe kerülünk, vagy amibe mások kerülnek. De akkor is fontos, hogy a figyelmünket Isten Igéjére összpontosítsuk, és akkor is fontos, hogy a belső fülünkkel folyamatosan Isten szavára, Isten Igéjére figyeljünk és Isten Igéjét halljuk meg magunkban. Fontos, hogy ezt forgassuk folyamatosan a szívünkben, a gondolatainkban. Szeretném felolvasni a Csia Lajos fordításból is a Kolosse 3,2-t.

Kolosse 3,2. Csia Lajos fordítás

2. Eszetek a fennlévőkön járjon, ne a földön lévőkön.

Ez olyan jól megfogalmazza, hogy mit forgassunk a gondolatunkban, Isten Igéjét és ne a világ hangját. Fontos, hogy ne engedjük azt, hogy a világ hangja elnyomja a bensőnkben Isten Igéjének a szavát, Isten Igéjének a hangját. Szeretném még felolvasni a Róma 10,17-t.

Róma 10,17.

17. Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által.

Fontos, hogy a külső fülünkkel is és a belső fülünkkel is folyamatosan halljuk az Igét. Ha folyamatosan halljuk az Igét, és a gondolatunk folyamatosan az Igén jár, elmélkedünk az Igéről, akkor az Ige be tud épülni a gondolatunkba, a hozzáállásunkba, a szívünkbe, és utána ez fog megnyilvánulni az életünkben a szavainkon keresztül, a viselkedésünkön, a hozzáállásunkon keresztül. Ehhez szeretnék elmondani egy példát. A szülők megtanítyák a kicsi gyerekeiknek például azt, hogy mielőtt átmennék az úton, nézzenek körül, és ha nem jön semmilyen jármű, akkor átmehetnek. Ezt sokszor elmondják a szülők a gyerekeiknek az évek alatt, és sokszor a szülők ezt a példát mutatják a gyerekeiknek. Így a gyerekek ezt sokszor látják, és sokszor hallják, és így beivódik a szívükbe, az elméjükbe, a hozzáállásukba. Később, amikor felnőnek, akkor ezt a példát fogják követni, és felnőttként is körülnéznek az úton, mielőtt átmennék. Ugyanígy, ha sokszor halljuk az Igét és sokszor azt látjuk magunkban, amit az Ige leír rólunk, a helyzetekről, akkor belénk ivódik. Ha sokszor az Igét forgatjuk az elménkben, a szívünkben, akkor belénk ivódik. Ha sokszor azon jár az eszünk, hogy Jézus mit tett, amikor itt élt a földön, és Jézus hogy viszonyult az emberekhez, a helyzetekhez, és ezt forgatjuk a képzeletünkben, az elménkben, akkor belénk ivódik, és később mi is ezt fogjuk követni, és a mi hozzáállásunkban is, és a mi viselkedésünkben is ez fog megnyilvánulni. Olvassuk az evangéliumokból azt, hogy a szívnek a teljességéből, a szívnek a bőségéből szól a szánk. Amit előtte magunkba szívunk, ami belénk ivódott, az jön ki a szánk. Ami belénk ivódott, az nyilvánul meg a hozzáállásunkban, a viselkedésünkben. Most visszalapozok a Példabeszédek 4. fejezetéhez és a 4,21-t olvasom.

Példabeszédek 4,21.

21. Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.

Itt felhívja az Ige a figyelmünket, hogy azt a belső látást őrizzük meg magunkban, amit az Igében megtalálunk. Forgassuk a szívünkben az Igét, és őrizzük meg a szívünkben az Igét. Mert hallottuk ma is az üzenetben, hogy a tolvaj nem egyébért jön, hanem, hogy lopjon, öljön, pusztítson. Az Igét és a hitet akarja kilopni az ellenség a szívünkéből. Mert így tud megnyerni magának minket, ha ki tudja lopni az Istenbe vetett bizalmunkat és az igei látásmódot a szívünkéből, az elménkből, a gondolatainkból, a hozzáállásunkból. A sátán azt akarja, hogy őrá összpontosítsuk a figyelmünket és ne Istenre. Évánál is ez volt a probléma, hogy amikor jött a kígyó képében az ördög, és rávette Évát, hogy egyen a tiltott gyümölcsből, akkor abban a pillanatban, vagy azokban a percekben Éva a sátánra összpontosította a figyelmét, és máris elillant belőle Isten beszéde, és a sátánnak engedelmeskedett. A sátánban bízott, nem Istenben abban a pillanatban, azokban a percekben és megcselekedte azt, amire a sátán rávette. Fontos, hogy az Igét cselekedjük meg, az Igére összpontosítsuk a figyelmünket, az Igén járjon az eszünk és akkor így az Igét fogjuk megcselekedni. A Példabeszédek 4,22-vel folytatom.

Példabeszédek 4,22.

22. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség.

Olvastuk a mai napon a János evangéliumban, hogy Jézus azért jött, hogy életünk legyen és bőségben éljünk. Az Ő életében, amit odaadott értünk, és amit nekünk adott, és amit belénk helyezett, benne van az Ő gondoskodása, az Ő törődése, az Ő bőséges ellátása. Ezért fontos, hogy mélyen megismerjük Őt, mélyen megismerjük az Igét, hogy az Ő életében tudjunk élni és járni. Hogy az Ő gondoskodásában, az Ő áldásaiban tudjunk élni és járni. Mert amikor mások látják, hogy mi áldottak vagyunk, akkor ez felhívja az ő figyelmüket arra, hogy ez az ember tud valamit. Vannak tiszta szívű és éhes szívű emberek, akik szomjazzák és éheznek az Igét és így az áldásokon keresztül az Úrhoz tudjuk vezetni őket, az Úrra tudjuk irányítani a figyelmüket.

Példabeszédek 4,23.

23. Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.

Ami mélyen meggyökerezik a szívedben, annak adsz életet. Rajtad múlik, hogy mit engedsz be a szívedbe. Amelyik gondolatot időzünk, az befészkezi magát a szívünkbe. Úgy, mint ahogy régen hallottuk és olvastuk azt a példát, hogy odaröpködnek a fejünk fölé, de meg engedjük nekik, hogy fészket rakjanak a fejünkön? Ugyanígy a gondolatok jönnek-mennek a fejünkben, az elménkben. De melyiknek engedjük meg, hogy fészket rakjon a gondolatainkban, az elménkben, a hozzáállásunkban, a szívünkben? Mert amelyik gondolat befészkezi magát az elménkbe, a szívünkbe, az kell életre bennünk, és utána ez megnyilvánul a szavainkon, a döntéseinken, a hozzáállásunkon, a cselekedeteinken keresztül. Ezért fontos, hogy az Igét őrizzük meg a szívünkben, a gondolatainkban, és az Igéről elmélkedjünk. Mert akkor az Ige tud mélyen meggyökerezni a szívünkben, és így az Ige tud bőséges gyümölcsöt teremni az életünkben. Az Ige tud egyre nagyobb mértékben megnyilvánulni az életünkben és rajtunk keresztül mások életében is. Ámen.

Bor Ferenc: Ámen! Dicsőség Istennek! Nem beszéltünk össze Ágnessel, de igazából ugyanazt a gondolatmenetet folytatta, az Úr kegyelméből. Az ördög játszótér az elménk, és ezt le kell uralni, ellent kell állni ennek.

Bor Ágnes: Az önuralom fontos ebben. Mi tudjuk eldönteni azt, hogy melyik gondolatot időzünk, melyik gondolatot elmélkedünk és ehhez fontos az önuralom, hogy ne engedjük meg, hogy a világ gondolatai sodorjanak minket magukkal, hanem engedjük meg Istennek, hogy az Ige gondolatai sodorjanak minket magukkal. Ámen.

Bor Ferenc: Köszönjük a figyelmeteket. Isten kegyelmére bízunk a következő heteteket. Ámen!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

